

महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक)

Women's Rehabilitation Center (WOREC)

कपिलवस्तु जिल्लाको महाराजगंज नगरपालिका २ पिपरी गाउँमा किशोरी पुजा कोरीको जलेर मृत्यु भएका भनिएका घटना प्रति गम्भीर ध्यानाकर्षण

मिति २०७८ पुष ८ गत तदनुसार २३ डिसेम्बर २०२१ का दिन कपिलवस्तु जिल्ला, महाराजगंज २ पिपरी गाउँमा बस्न राम बहादुर कोरी का छोरी बष १९ कि किशोरी पुजा कोरीका पेट्रोलल आगो लगाई जलेर मृत्यु भएका घटना र उक्त घटना र घटना संग सम्बन्धित भएर गरिएका कानुनी प्रकृया प्रति महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक) र महिला मानवअधिकार रक्षकहरुका संजालका गम्भीर ध्यानाकर्षण भएका छ ।

ओरेक, महिला मानव अधिकार रक्षक संजाल, कपिलवस्तु र मधेश मानव अधिकार गृहल संयुक्त रुपमा गरेका घटनाका स्थलगत अध्ययनबाट उक्त घटना आत्महत्या नभइ हत्या हा भन्न शंका उब्जिएका छ । मृतक किशोरीका बुबा, आमा र छिमेकीका बयान अनुसार किशोरीका मृत्यु हुन अगावै पनी परिवारका सदस्यहरुल क्रुर, अमानवीय एवं हिंस्रक तरिकाल यातना दिएका देखिन्छ । सोही यातना र हिंसाको निरन्तरता स्वरुप न किशोरीका हत्या भएका हुन सक्दछ भन्न परिवारका सदस्यहरुल बताएका छन । त्यसैगरी अनुसन्धानका सिलसिलामा प्रहरी प्रशासनबाट प्रारम्भिक चरणमा गरिन लाश जाँच मुचुल्का, पोस्टमार्टम बाहेकका सम्बन्धित व्यक्तिलाइ बुझने, घटनाका सुक्ष्म रुपमा गरिन पन अनुसन्धान गरिएका पाइएका छैन । अनुसन्धानका प्रकृया बार सम्बन्धित सरोकारवालाहरुबाट किशोरीका परिवारलाइ जानकारी समेत दिएका पाइएन ।

घटनालाइ आत्महत्या भनिएता पनि किशोरीका बुबा र गाउँलेहरुल या आत्महत्या नभइ हत्या गरिएका बताउनुभएका छ । मृतक किशोरी गाउँमा किशोरी संजाल गठन हुँदा किशोरी समुहको सदस्यका रुपमा समुह छलफलमा सहभागि हुन गर्थिन । तर कक्षा १० सम्म पढेपछि परिवारका आर्थिक अवस्था एकदमै कमजोर भएका कारण जति छिट्टा विवाह गर कम दाइजो दिनुपन र समुदायमा छिट्टा विवाह गन परम्परा भएका कारण उनका १९ वर्षका उमेरमा न विवाह भएका थियो । विवाह गरेका ७ महिनामा उनको मृत्यु भएका खबरल परिवार र गाउँवासी सब दुखी भएका छन । त्यसैगरी स्थानीय बासि हरुका अनुसार सोहि गाउँमा एक बष भित्रमा दुई जना किशोरीहरुका मृत्यु शंकास्पद देखिएपनि आत्महत्या भनेर प्रमाणि गरिएका र पीडित / प्रभावितका परिवारलाइ कानुनी प्रक्रिया बार जानकारी नहुने, गरिवीका कारण खच बढि लाग्छ भन्न सोच, न्यायिक निकायबाट सहयोग नहुनु, प्रहरीकोमा धाइराख्न पन भन्कट जस्ता समस्याल उजुरी नदिन अभ्यास रहेका पाइएका छ ।

महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक)

Women's Rehabilitation Center (WOREC)

उक्त घटनाल मानवअधिकारका विश्वव्यापी घोषणा पत्र, नेपाल पक्ष राष्ट्र भएका विभिन्न सन्धि, अभिसन्धि तथा महासन्धिहरुल ल सुनिश्चित गरेका व्यक्तिका बाँच्न पाउन हकका हनन गरेको छ भन नेपालका संबिधानका धारा १६ का उपधारा (१) का प्रत्येक व्यक्तिलाई सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउन हक, धारा २९ का शोषण विरुद्धका हक, धारा ३८(३) का महिला विरुद्ध धार्मिक, सामाजिक, सांस्कृतिक परम्परा, प्रचलन वा अन्य कुन आधारमा शारीरिक, मानसिक, यौनजन्य, मनोवैज्ञानिक वा अन्य कुन किसिमको हिंसाजन्य काय वा शोषण गरिन छैन भन्न प्रावधान लगायतका विभिन्न अधिकारका उल्लंघन गरेका छ ।

महिला तथा किशोरीमाथि हुन हिंसा जघन्य अपराध हा भन यसलाई संरचनागत विभेदका परिणामका रुपमा बुझन अत्यन्त जरुरी छ । विभेद र हिंसा गन छुट दिन मान्यताहरु स्थापित गन जस्त सान उमेरमा बिबाह गर्नुपर्ने, दाइजो लिएर जानुपर्ने, कथित चरित्रवान साबित गन हिंसा चुपचाप सहन पर्नेअरुक इच्छा अनुसार बाँच्नुपर्ने, आफनो यौनिकता र गतिशिलतालाइ कुण्ठीत गर्नुपन आदि र न्यायिक प्रकृत्यामा पहुँच हुन नदिनु, प्रकृत्यामा जाँदा परिवार र समाजल स्वीकार नगर्नु, प्रभावित केन्द्रत प्रणालिलाई अबलम्बन नगरिन र महिला तथा किशोरीका मुद्दामा समाज तथा सरोकारवालाहरु संवेदनशिल नहुन जस्ता स्थापित र स्वीकृत मान्यताहरु संरचनात्मक विभेद भल्काउन केहि उदाहरणहरु हुन ।

यस्ता विभेद र हिंसाल गर्दा महिला तथा किशोरीहरु निजी तथा सार्वजनिक स्थानमा स्वतन्त्र र मर्यादित जीवनयापन गन पाउन अधिकारबाट वञ्चित भएका छन, भन हजारौंल ज्यान सम्म गुमाउनुपरेका अवस्था छ । त्यसैगरि पीडित / प्रभावितल न्याय नपाउँदा दण्डहिन्ताका अवस्था सृजना भइ पीडकहरुका मनोबल बढन र हिंसाजन्य घटनाहरुल निरन्तरता पाएका देखिन्छ । यी सब विभेदका अन्त्यका लागि राज्यका हरेक संरचनामा विद्यमान पितृसत्तात्मक सोच र सोही सोचबाट सिर्जित हानिकारक मूल्य मान्यताको अन्त्य भई महिला तथा किशोरीहरुका आफनो शरिरमाथिका निर्णय र गतिशिलताका अधिकार सुनिश्चित हुन जरुरी छ ।

ओरेकल विगत ३० बष देखि महिला तथा किशोरी माथि हुन हिंसा विरुद्धका अभियान संचालन गद महिला माथि हुन हिंसाको सवाल मानव अधिकार हननका सवाल हो भन्न मान्यतालाई स्थापित गन निरन्तर अभियानरत छ । त्यसैगरि महिला मानवअधिकार रक्षकहरुका संजालल देशव्यापी रुपमा महिला तथा किशोरी माथि हुन हिंसा विरुद्धका अभियान संचालन गरिरहेका छ । यस सन्दर्भमा यस्तो गम्भीर प्रकृतिका जघन्य अपराधका घटनामाथि सुक्ष्म छानविन नभएका तथ्य संस्थाल गरेका स्थलगत अनुगमनबाट देखिएकाल यसप्रति संस्थाका ध्यानाकर्षण भएका छ । सोही कारणल मृतक किशोरीका मृत्यु हुनुका सत्य, तथ्य कारण पत्ता लगाई, निष्पक्ष छानविन गरी पिडकलाइ कानुनी दायरामा ल्याइ पीडित / प्रभावित र परिवारका न्याय सुनिश्चितताका लागि ओरेक र महिला मानव अधिकार र रक्षाक संजाल निम्न मागहरु राख्दछ ।

महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक)

Women's Rehabilitation Center (WOREC)

हाम्रा मागहरु

- उपरोक्त घटनाबाट किशोरीका सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउन अधिकारका ठाडो उल्लंघन भएका र किशोरीका मृत्यु समेत भइसकेकोल सम्बन्धित निकायल घटनाका सूक्ष्म अध्ययन गरी अभियुक्तहरुलाई कानूनका दायरामा ल्याइ कडाभन्दा कडा कारवाही गरियोस ।
- प्रभावित केन्द्रत प्रणाली र मानव अधिकारका अवधारणालाई अवलम्बन गरि घटनाका निष्पक्ष अनुसन्धान गरियोस ।
- सम्बन्धित निकायल अनुसन्धान प्रकृत्यामा देखाएका उदासिनता र लापरवाहीका पनि अध्ययन गरि आवश्यक कारवाही गरियोस ।
- त्यसैगरि राज्य पक्षल नागरिकका न्यायिक उपचारका हकलाई सुनिश्चित गन मृतकका परिवारलाई कानुनी प्रकृत्यामा अगाडि बढन सहयोग गद उनीहरुका सुरक्षाका सुनिश्चितता गरियोस ।
- पितृसत्तात्मक संरचनामा आधारित हानिकारक परम्परागत अभ्यासल गर्दा हजारौं महिला तथा किशोरीहरुल लैंगिक विभेद र हिसाबाट गुज्रिई ज्यान समेत गुमाउनुपरेका अवस्थामा सरकार पक्षबाट लैंगिक समानता र सामाजिक न्याय सुनिश्चित गन विभिन्न अभियानहरु संचालन गरियोस ।
- सुरक्षा निकायबाट महिला तथा किशोरीमाथि हुन हिंसालाई राज्यका सुरक्षाका सवाल र जघन्य अपराधका रुपमा महसुस गरि सोहि गम्भीर्यताका आधारमा कानुनी प्रकृत्या अगाडि बढाइयोस ।
- प्रभावितका परिवारल घटनाका अनुसन्धानका अवस्थाका बारेमा सम्बन्धित सरोकारवालाहरुसंग बुझबुझारथ गदा घटनाका गम्भीर्यतालाई हेरी सहज र संवेदनशील भई जवाफ दिन बातावरण निर्माण गरियोस ।

NEPAL 1991

लुभराज न्यौपान
कार्यकारी निर्देशक
महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक)

संगिता सुनार (जि.आर)
लुम्बिनी प्रदेश संयोजक
महिला मानव अधिकार रक्षकहरुका संजाल